

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Communication, contextualization & cognition: Patterns & processes of frames' influence on people's interpretations of the EU constitution

Baden, C.

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Baden, C. (2010). *Communication, contextualization & cognition: Patterns & processes of frames' influence on people's interpretations of the EU constitution*. Delft: Eburon.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Nederlandse Samenvatting

Frames bepalen de betekenis van informatie door deze vast te leggen in een selectieve, coherente en doelbewust gekozen context. In de laatste decennia zijn onderzoekers begonnen om te bestuderen hoe de gebruik van specifieke frames interpretaties en evaluaties kan beïnvloeden. Daaruit hebben zij een grote verscheidenheid aan benaderingen om frames te analyseren afgeleid. Complementaire, alsmede tegenstrijdige, theorieën zijn in kaart gebracht om het functioneren van bekende framingeffecten te verduidelijken. Een aspect dat grotendeels aan de wetenschappelijke aandacht is ontglipt, is hoe framegeïnduceerde variaties in betekenis verband houden met de discursieve constructie als ook de cognitive verwerving van de betekenis die nodig is om een complexe realiteit te begrijpen. Deze dissertatie behandelt deze vraag. Het ontwikkelt en test een perspectief op framing, welke frames ziet als ingebed binnen grotere semantische netwerken.

In het theoretische tweede hoofdstuk worden frames geconceptualiseerd als lokale coherente patronen binnen de propositionele structuur van discours en cognitie. Deze benadering naar framing bereikt vier belangrijke doelstellingen: Ten eerste verstrekt het een conceptualisatie van framing, die zowel aan linguïstische en psychologische (vooral schemagebaseerde) betekenis Theorieën gerelateerd is. Dit maakt een herformulering van bestaande Theorieën en bevindingen over framing binnen een gemeenschappelijk kader mogelijk – het semantische netwerk. Ten tweede verschaft het een platform waarop tegenstrijdige verwerkingsmodellen worden geïntegreerd in een enkelvoudig gefaseerd cognitief proces. Ten derde worden op basis van dit geïntegreerde model voorspellingen gedaan over de cognitieve reconstructie van frames vanuit de communicatie, die mensen in staat stelt om informatie op een betekenisvolle manier in een coherente context te integreren. Frames worden dus gedefinieerd als structuren welke de verwerving van complexe kennis vergemakkelijken en sturen. Uiteindelijk staat deze conceptualisatie een gedetailleerdere en preciezere operationalisatie van frames toe dan gebruikelijke holistische benaderingen en maakt een inductieve identificatie van frames mogelijk.

De beweringen en voorspellingen die afgeleid worden uit het theoretische model worden empirisch getest in de daaropvolgende hoofdstukken. Hoofdstuk III introduceert het voorbeeld dat gekozen is voor dataverzameling. Dit onderzoek analyseert de beweringen en de frames die gedurende de referendumcampagne in Nederland geïntroduceerd zijn in relatie tot de EU-grondwet, en plaatst deze naast de opvattingen en cognitieve frames die gevormd zijn door de Nederlandse kiezers. De EU-grondwet is geselecteerd als een belangrijke, maar nieuwe aangelegenheid die gerelateerd is aan de schaarse, doch goedgeorganiseerde, bestaande kennis onder het Nederlandse electoraat. Het voorbeeld is dus geschikt om de verwerving van kennis vanuit de publieke communicatie te bestuderen.

In hoofdstuk IV worden de centrale beweringen met betrekking tot de cognitieve mechanismes van de frameverwerking experimenteel getest. Proefpersonen werden blootgesteld aan geframede boodschappen, waarin de semantische context, het focale onderwerp en de evaluatieve koers was gevarieerd. Vervolgens werden de spontane associaties met het focale concept geregistreerd. In lijn met het theoretische model indiceren de resultaten dat framing het best begrepen kan worden als een voornamelijk semantisch effect, waarin contextuele cues verschillende schematische kennis oproepen bij de informatieverwerking. De evaluatieve verschuivingen die vaak worden opgemerkt

in het onderzoek naar framing effecten, zijn af te leiden uit de kennis die aangeboord wordt voor de verwerking en zijn niet direct beïnvloed door het frame.

Hoofdstuk V analyseert de structuur van de frames die beschikbaar waren voor de Nederlandse kiezers in de discours van de massa media en de campagnes van de politieke partijen. Gebaseerd op de geregistreerde propositionele structuren zijn de verwachtingen over de samenstelling en de opstelling van de frames binnen het discours getest. De resultaten tonen aan dat frames in persuasieve verklaringen aan elkaar gerelateerd zijn binnen een narratieve structuur, terwijl frames in de nieuwsberichtgeving niet noodzakelijk coherente patronen vormen. Toch was de consonantie tussen verschillende nieuwsframes opmerkelijk hoger dan binnen het politieke discours.

Wat betreft de cognitieve representaties, hoofdstuk VI beoordeelt de opvatting-structuren over de EU-grondwet die gevormd zijn door de Nederlandse kiezers. Het belang van de framestructuren in het scheppen van coherentie binnen verklaringen wordt verder bevestigd. De geïdentificeerde cognitieve frames wijken echter op een systematische manier af van de frames die verstrekt zijn in het publieke discours. Mensen beschikken over aanzienlijke beoordelingsvrijheid bij de keuze welke frames zij accepteren en betrekken in de constructie van hun opvattingen. Kiezers volgden in hun verhalen nauwelijks de publiekelijk bepleite patronen, maar combineerden verschillende overwegingen en gebruikten frames om geselecteerde stukjes kennis te verbinden.

Om de overeenkomsten en verschillen tussen de gecommuniceerde en verworven frames verder te onderbouwen, voert hoofdstuk VII een vergelijkende analyse uit tussen de geconstrueerde semantische netwerken. Één van de bevindingen was dat de televisie en de politieke discours de meeste invloed hadden op de vorming van het begrip van mensen, gevolgd door de kwaliteitskranten. Verder tonen de resultaten aan dat mensen regelmatig frames met een tegenovergestelde evaluatieve koers combineren en in overeenstemming brengen. Mensen waren opmerkelijk afhankelijker van gecommuniceerde frames over nieuwe, onopvallende en actuele issues, terwijl bestaande kennis van reeds lang bestaande issues verstrekte frames meestal verdrong.

Samengevat betoogt deze dissertatie dat frames integraal zijn aan de formatie van coherente beweringen in een discours en cognitie. Het pleit voor een brede kijk die niet zo veel focust op geïsoleerde, opzichzelfstaande frames en hun effecten, maar op de wisselwerking tussen verschillende met elkaar verbonden frames in communicatie en cognitie. Dit onderzoek verstrekt een theoretisch raamwerk om te onderzoeken hoe frames een coherente betekenis vanuit disparate beweringen creëren. Gelijktijdig beschouwt het hoe verschillende frames aan elkaar gerelateerd zijn binnen narratieve en persuasieve communicatie. Door het bestuderen van structuren buiten en binnen het frame verstrekt het een methodologische benadering welke theoretische belangen kan in waarneembare maatstaven vertalen. Vandaar dat de op semantisch netwerk gebaseerde kijk op frames onze kennis van frames vergroot in ten minste drie opzichten. Ten eerste helpt het om diverse concepten te ontrafelen die waren verward in de literatuur. Hierdoor komt er meer precisie in het theoretische debat. Ten tweede stimuleert het een methodologisch raamwerk dat in staat is om de winst in de theoretische precisie te vertalen in goed gedifferentieerde maatstaven. Uiteindelijk relateert het frames aan andere belangrijke concepten in het onderzoek naar communicatie en informatieverwerking. Deze dissertatie benadrukt dus de relevantie van frames, die voor een groot deel ligt in de contributie van het creëren van betekenis uit informatie.